

(Бърка въ джеба) На главата на попъ Петра съмъ стоялъ. Ето ги (Подава ѝ книжата. Масларска отива на страна и разглежда книжата).

Кокичковъ (на Масларски)

Е, г-нъ Масларски, сватба, а?

Масларски

Да, бай Таско, сватба.

Кокичковъ

Отбихъ се тукъ-таме, питатъ ме какво ново има. Бе то, новото, азъ го знамъ, ама рекохъ хайде да не имъ казвамъ. Дадохъ дума на госпожата да не казвамъ. Никой нищо не знае. (На Масларска) Какъ сж книжата, г-жа? Да нѣма грѣшка?

Г-жа Масларска (сгъва книжата)

Нѣма, нѣма, бай Таско. Благодаря ти.

Кокичковъ

Е, заслужихъ ли ризата?

Г-жа Масларска

Разбира се. Но попътъ де е?

Кокичковъ

Отби се въ кѣщи да си вземе едно-друго. Ей-сега ще доде. Попъ Петъръ е сигуренъ човѣкъ, той ще доде, ей-сега ще доде.